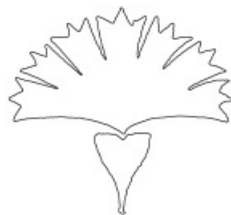

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Ιανουάριος 2011

αρ. φύλλου 137

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@otenet.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΕΝΤΕΙΝΕΤΑΙ.

Φοβούνται ανεξέλεγκτη έκρηξη

Έχουμε επανειλημμένα γράψει και μιλήσει στην «Ε», σε άρθρα, σε συνεντεύξεις και στην τελευταία προκήρυξή μας (Απρίλιος του 2010) για την επιλογή του Γ. Παπανδρέου και το ρόλο που εκτελεί μαζί με το ενημερωμένο (οι άλλοι ούτε γνωρίζουν τι κάνουν και θα 'ναι αργά όταν το καταλάβουν) σινάφι του στη χώρα μας. Χωρίς τη γνώση αυτή όσοι διερωτώνται για τα όσα τρομερά εκτοξεύονται καθημερινά εναντίον μας, για τα όσα χειρότερα επέρχονται και για το απερίγραπτο (φαινομενικό) αλαλούμ και την απέραντη (φαινομενική) σύγχυση θεωρούν ότι οφείλονται σε ανικανότητα της «οικογένειας» και των παρατρεχάμενών τους ή στην ... αναγκαιότητά τους!!!

Ας προσθέσουμε τώρα τι είπε ο «κύριος» αυτός σε συνέντευξή του τον περασμένο Αύγουστο στο "Christian Science Monitor" (9/10/2010), φυσικά στις ΗΠΑ, για τον 4^ο δρόμο προς το Σοσιαλισμό (...!), τον οποίο κι επαγγέλλεται ότι θα διανύσει.

Ο « τρίτος δρόμος » (των Μπλερ, Κλίντον κ.λπ.) « είναι η πίστη στην ικανότητα της αγοράς να αυτορυθμίζεται », ταυτίζοντας έτσι σοσιαλισμό και ακραίο φιλελευθερισμό (!), και
(συνέχεια στη σελ. 2)

Προς τους φίλους του Α.Σ.Κ.Ε.

Μέσα σ' όλη την οικονομική δυσπραγία που μαστιάζει την ελληνική κοινωνία, άρα και τα μέλη και τους φίλους του ΑΣΚΕ, το κόμμα μας είναι υποχρεωμένο να κάνει πιο αισθητή την παρουσία του. Γι' αυτό καλούμε τους φίλους του κόμματος να μην ξεχνούν τη μεγαλύτερη ή μικρότερη συνδρομή τους προς το ΑΣΚΕ και την «Ενημέρωση». Επειδή, μάλιστα, πολλά ακούγονται για πρόωρες εκλογές, ζητούμε από τον καθένα να δηλώσει τώρα την οικονομική ή άλλη βοήθεια που μπορεί να προσφέρει, ώστε να εξαντλήσουμε κάθε δυνατότητα για τη συμμετοχή μας. (Πιο αναλυτικά στη σελ. 6)

Η «ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ» ΚΑΙ ΟΙ ΔΕΚΟ Νέα λύτρα της χώρας στους τοκογλύφους

Στο δουλικά συντεταγμένο από το «ελληνικό» υπουργείο Οικονομικών **3^ο μνημόνιο** (επιστολή προθέσεων το βαφτίζουν) της 22/11/2011 προς τους αφέντες της Ευρωπαϊκής Ένωσης Γιουνγκέρ, Ρεν και Τρισέ, εκπροσώπους των τοκογλύφων, αναφέρεται ευσεβάστως, μεταξύ άλλων, ότι θα «απελευθερωθούν» τα «κλειστά» επαγγέλματα και θα μειωθούν για άλλη μια φορά οι μισθοί των εργαζομένων στις ΔΕΚΟ. Φυσικά κατ' εντολήν τους, αφού τα μέτρα του 3^{ου} μνημονίου είναι νέα και δεν περιλαμβάνονται σ' αυτό που υποβλήθηκε στις 3-5-2010 και ψηφίστηκε, όπως ψηφίστηκε, από τη Βουλή. Το 2^ο μνημόνιο της 6-8-2010, όπως και τα νέα μνημόνια που θ' ακολουθήσουν, αν προλάβουν, στην κατοχική δημοκρατία που έχουν επιβάλλει με την σύ-
(συνέχεια στη σελ. 4)

Ανακοίνωση του Α.Σ.Κ.Ε.

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΕΡΖΕΡΟΥΜ

Με μια κακοστημένη παράσταση στο Ερζερούμ οι προπαγανδιστές της κυβέρνησης και των ΜΜΕ επεχείρησαν να καλύψουν την εθνική μειοδοσία του κατοχικού πρωθυπουργού με ανέξοδους λεονταρισμούς.

Η Τουρκία, κατά την πάγια στρατηγική της, δημιουργεί μεγάλες περιόδους εντάσεων, κατά τις οποίες θέτει κλιμακούμενες απαράδεκτες διεκδικήσεις κατά παράβαση κάθε έννοιας δικαίου, και στη συνέχεια, στις μικρές περιόδους «φιλίας και συνεργασίας», κατοχυρώνει ένα μεγάλο μέρος των διεκδικήσεων αυτών, εκμεταλλευόμενη την υποχωρητικότητα των ελληνικών κυβερνήσεων. Αυτό συνέβη και στο Ερζερούμ (στη «γη των Ρωμιών», στα αραβικά), τη βυζαντινή Θεοδοσιούπολη, όπου εξοντώθηκαν χιλιάδες Έλληνες Πόντιοι στα κεμαλικά «τάγματα εργασίας», για τους οποίους ο κ. Παπανδρέου δε βρήκε ούτε μια λέξη να πει!

Επί της ουσίας, η ελληνική κυβέρνηση οφείλει να απαντήσει στα εξής ερωτήματα:

(συνέχεια στη σελ. 3)

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΕΝΤΕΙΝΕΤΑΙ. (συνέχεια από τη σελ. 1)

ότι ο νέος (τέταρτος) δρόμος «θα επιτρέπει στις αγορές να αναπτύσσονται, αλλά όχι εις βάρος της Δημοκρατίας» και θα είναι «μια διεθνής διακυβέρνηση, όπου ο ρόλος των διεθνών οργανισμών θα θέτει τη διεθνή αλληλεγγύη πάνω από τα εθνικά συμφέροντα»!!!

Ο 4^{ος} δρόμος δρομολογήθηκε

Έτσι, λοιπόν, ο «κύριος» αυτός και το σινάφι του βαδίζουν «χωρίς περίσκεψιν, χωρίς λύπην, χωρίς αιδώ» τον τέταρτο δρόμο του προς... το Σοσιαλισμό αταλάντευτα, προάγοντας τη «**διεθνή διακυβέρνηση**» των ΗΠΑ (και των εκάστοτε συμμάχων τους, που διαμαρτύρονται όμως για τα προβλήματα που τους δημιούργησε ο πρωτοστάτης Γιώργος) και «**το ρόλο των διεθνών οργανισμών**», όπως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο κ.λπ., και πάντα, βέβαια, «**πάνω από εθνικά συμφέροντα**». Και τον βαδίζει χωρίς να ερωτήσει κανέναν αν συμφωνεί, χωρίς να ενημερώσει κανέναν πριν να τον ψηφίσει (λέγοντας, μάλιστα, τα εντελώς αντίθετα).

Μετά από αυτά γίνεται φανερό ότι ούτε ανικανότητα οδηγεί στα έργα της «κυβέρνησης της οικογένειας-family» ούτε σύγχυση υπάρχει στις «δράσεις» τους. Όλα βαδίζουν σύμφωνα με το προ των εκλογών καταστρωμένο (όχι, φυσικά, από τον τεταρτοδρομικό σοσιαλιστή) σχέδιο και το μόνο που, κατά τη γνώμη τους, χρειάζεται είναι κινήσεις αποπροσανατολισμού τόσο, ώστε να αποσπάται η προσοχή μακριά από τα πραγματικά γεγονότα. Δε χρειάζεται, εδώ, να αναφερθούν αναλυτικά τα επιμέρους έργα, όπως το πώς επιτυγχάνεται η κοινωνία του ενός τρίτου (1/3), ούτε γιατί περιφρονούν το Ελληνικό Σύνταγμα, που, φυσικά, δε χρειάζεται στη «**διεθνή διακυβέρνηση**» και που φέρνει σε απόγνωση τους ανώτατους δικαστές για να δικαιολογήσουν την ανύπαρκτη συνταγματικότητα του «Μνημονίου» και της «Δανειακής Σύμβασης», ούτε το γιατί δε δανείστηκαν όταν τα spreads ήταν χαμηλά, αφού έτσι θα μειώνονταν τα κέρδη των «αγορών», ούτε το γιατί δε θέτουν «αναδιάρθρωση» του χρέους, αφού το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να μη χάσουν τα κέρδη τους οι «δανειστές-ληστές», ούτε για τις κινήσεις τους στα εθνικά θέματα και τις απαραίτητες άλλες συμμαχίες, αφού η «**διεθνής διακυβέρνηση**» (των ΗΠΑ) είναι «**πάνω από τα εθνικά συμφέροντα**», ούτε η επίθεση κατά της Ελληνικής Παιδείας, μια που η εθνική συνείδηση είναι πλέον μίσημα και απειλή για την επικράτηση του άκρου νεοφιλελευθερισμού που πρεσβεύουν ο 3^{ος} και 4^{ος} δρόμος προς «το σοσιαλισμό» της ακραίας Δεξιάς. Και τώρα πια είναι εντελώς

ξεκάθαρο γιατί συντάσσονται μαζί τους η familia Μητσοτάκη, ο απεριγράφτος του «ΛΑΟΣ» και από κοντά Κουβέλης και σία ...

Πού στηρίζονται για βοήθεια:

Το ερώτημα που ανακύπτει είναι πώς φαντάζονται ότι θα επιτύχουν τους στόχους αυτούς της πλήρους διάλυσης της χώρας και της κοινωνίας μας και πώς θα αντιμετωπίσουν την έκρηξη που πλησιάζει. Δε μπορεί, υποθέτουμε, να στηρίζονται σε ωμή εξωτερική παρέμβαση ούτε, ελπίζουμε, σε συνδρομή των εκατομμυρίων μεταναστών. Ούτε, μεσοπρόθεσμα, στα σκύβαλα των μεγάλων ΜΜΕ, ούτε κυρίως(!), στις οργανώσεις του ΠΑΣΟΚ, που τις κατέστησαν εσκεμμένα αδρανείς, γιατί τις φοβούνται. Δε μπορούν να στηριχτούν στην παλιά μεσαία τάξη, που την πλήττουν ανελέητα, ούτε στα συνδικάτα, που οι δοτοί «ηγέτες» τους ήδη κρύβονται.

Το μόνο, αβέβαιο μεσοπρόθεσμα κι αυτό, έρεισμά τους είναι η πολιτική βοήθεια αυτών που σε μεγάλο ή μικρό βαθμό τα «έφαγαν» μαζί με τους διάφορους Πάγκαλους και, φυσικά, η νέα νομενκλατούρα των περί την «οικογένεια», που όμως είναι ολιγάριθμη, λόγω της απληστίας της ίδιας της οικογένειας, καθώς και οι ποικιλώνυμες Μ.Κ.Ο., που πλουσιοπάροχα εξακολουθούν να χρηματοδοτούνται και αποτελούν πρότυπο για καινούριες... Η κύρια, όμως, ελπίδα τους είναι η πολιτική αδράνεια αυτών που χωρίς να έχουν «φάει» ή, έστω, έχοντας πολύ μικρή συμμετοχή στη συνενοχή της απέραντης διαφθοράς, είναι ικανοποιημένοι με την αίσθηση της «συμμετοχής τους στην εξουσία» και το συναισθηματικό δεσμό με τη μακροχρόνια σχέση τους με το πάλαι ποτέ σοσιαλιστικό (έστω και μόνο κατ' όνομα) ΠΑΣΟΚ, δηλαδή μ' αυτούς που θεωρούν αδιανόητο να αποσκιρτήσουν από την πίστη στο κόμμα-ποδοσφαιρική ομάδα. Στους τελευταίους αυτούς (που υπολογίζονται στο 25% περίπου των ψηφοφόρων!!) ελπίζουν να στηριχτούν, αν επιλέξουν (ως μικρότερο κακό) ή εξαναγκαστούν σε γρήγορες εκλογές, ώστε να έχουν τις μικρότερες δυνατές απώλειες, πριν οι εσωτερικές τους αντιθέσεις (προσωπικής επιβίωσης, κυρίως), οι αμυδρές επιθέσεις από «φιλικές» μέχρι τώρα δυνάμεις, όπως «Ελευθεροτυπία», ο τ. σύμβουλος του Γιωργάκη Ν. Κοτζιάς, ο βουλευτής Παπαχρήστος, ή κάποιες φωνές στα ΜΜΕ, συντονιστούν με την ανοργάνωτη, ακόμη, λαϊκή οργή και τους οδηγήσουν σε καταποντισμό και όχι μόνο...

Τι δεν υπολογίζουν ως κίνδυνο και τι, πράγματι, φοβούνται:

Δε φοβούνται το ΚΚΕ, γιατί γνωρίζουν ότι ενδιαφέρεται μόνο για τη δική του ενίσχυση, ασχολείται με την κοινωνία και τους αντιπολιτεύεται μόνο τόσο, όσο για να κερδίζει κάποιες ψήφους και να στρατολογεί κάποια μέλη και κάνει ό,τι μπορεί για να αποτρέψει μια πραγματικά μεγάλη έκρηξη, που θα απειλούσε το σύστημά τους, αφού μια τέτοια εξέλιξη δε μπορεί να την ελέγχει. Ανησυχούν μόνο γιατί ξέρουν ότι υπάρχει κόσμος μέσα στο ΚΚΕ που δυσφορεί με αυτή την αυτιστική συμπεριφορά του κόμματός τους, κόσμος που επιβάλλει μια συνεπή στάση στο ζήτημα του Αιγαίου.

Δε φοβούνται τον αλληλοσπαρασσόμενο και αλλοπρόσαλλο ΣΥΡΙΖΑ, που (ας θυμηθούμε) μόνο σ' ένα θέμα συμφώνησε ομόθυμα, την υπεράσπιση της κ. Δραγώνα, καλή της ώρα. Ανησυχούν μόνο γιατί γνωρίζουν ότι μέσα σ' αυτό το συνονθύλευμα υπάρχουν και πραγματικοί αγωνιστές με αριστερή, πατριωτική και δημοκρατική συνείδηση.

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΕΡΖΕΡΟΥΜ

Τι δουλειά είχε ο πρωθυπουργός της Ελλάδας σε σεμινάριο εκπαίδευσης του αρραγούς διπλωματικού σώματος της Τουρκίας, που συνεχώς, αδιαλείπτως και επιτυχώς προωθεί τις τουρκικές διεκδικήσεις σε βάρος της ελληνικής κυριαρχίας; (Ξέχασε ποιας χώρας αξίωμα κατέχει;)

Γιατί δε διακηρύσσει (όπως έπρατταν π.χ. οι κυβερνήσεις του Α. Παπανδρέου) ότι διατηρεί το δικαίωμα επέκτασης των **χωρικών** μας **υδάτων** (άρα και του **εναέριου χώρου**) στα 12 μίλια σε **όλα** τα θαλάσσια σύνορά μας, όπως έκαναν όλες οι χώρες του κόσμου, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο;

Γιατί δεν καθορίζει την **Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη** σε **όλα** τα θαλάσσια σύνορά μας, όπως έκαναν όλες οι χώρες της Ανατολικής Μεσογείου, μεταξύ αυτών και η Κύπρος (διαδικασία που ξεκίνησε ο αείμνηστος Τάσος Παπαδόπουλος), αγνοώντας τις τουρκικές απειλές, οι οποίες έπεσαν στο κενό; Το Καστελλόριζο δικαιούται ΑΟΖ, όπως **όλα** τα νησιά;

Γιατί τους τελευταίους μήνες **δεν αναχαιτίζονται** τα τουρκικά αεροπλάνα που παραβιάζουν τον ελληνικό εναέριο χώρο ανατολικά του 25^{ου} μεσημβρινού, επιτρέποντας στην Τουρκία να θεωρεί ότι κατοχυρώνει κυριαρχικά δικαιώματα στο μισό Αιγαίο; (Αναχαιτίστηκαν μόνο την παραμονή του Ερζερούμ, στα πλαίσια της παράστασης.)

Γιατί επιτρέπει δια της σιωπής της στην Τουρκία να διενεργεί ασκήσεις και επιχειρήσεις **έρευνας και διάσωσης** στο Αιγαίο;

Έχει αποδεχθεί την αμερικανική πρόταση για **συνεκμετάλλευση του πλούτου του Αιγαίου**,

Δε φοβούνται, ουσιαστικά, ούτε τη ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ. Πρώτον, γιατί ο υποθετικός αντίπαλος Σαμαράς (ακόμη κι αν πιστεύει όσα λέει) είναι ευάλωτος μέσα στη Ν.Δ., που επηρεάζεται σε μεγάλο βαθμό από το πνεύμα της φαμίλιας Μητσοτάκη και από ντόπιους και ξένους, τωρινούς και παλιούς πάτρωνες. Και δεύτερο, γιατί ο ίδιος ο Σαμαράς, εφόσον θέλει να έχει προοπτική εξουσίας, πρέπει, αφού κινείται ούτως ή άλλως στα ευρύτερα πλαίσια του «ανήκομεν εις την Δύσιν», να μην «τρομάξει» τους μέχρι τώρα, τουλάχιστο, kingmakers, τους δημιουργούς «βασιλιάδων»... Το μόνο που φοβούνται, και το ομολογούν κάποιοι απ' αυτούς, ίσως επειδή το βλέπουν δύσκολο να γίνει, είναι μια ανεξέλεγκτη κοινωνική έκρηξη, που θα εκφραστεί πολιτικά από γνήσιες, ειλικρινείς, ανιδιοτελείς δυνάμεις, έξω από το σημερινό πολιτικό κατεστημένο, που θα τους αμφισβητήσουν συνολικά.

(συνέχεια από τη σελ. 1)

σύμφωνα με την οποία οι Αμερικανοί παίρνουν τη μερίδα του λέοντος, ενώ Ελλάδα και Τουρκία μοιράζονται εξ ίσου ό,τι απομένει;

Γιατί δεν απαιτεί από την τουρκική κυβέρνηση να συμμαζέψει το τουρκικό προξενείο της Κομοτηνής και τους Τούρκους αξιωματούχους που αλωνίζουν στην ελληνική **Θράκη**, απειλώντας και εκβιάζοντας Έλληνες πολίτες; Γιατί δεν προειδοποιεί ότι σε περίπτωση μη συμμόρφωσης το προξενείο θα κλείσει και η είσοδος στους αξιωματούχους θα απαγορευτεί;

Θα δεχθεί να συμμετάσχει σε 5μερή διάσκεψη για την **Κύπρο** και να υπογράψει συμφωνία με εκ περιτροπής Προεδρία, παραμονή δεκάδων χιλιάδων εποίκων (έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο) και αφαίρεση του δικαιώματος των Ελληνοκυπρίων προσφύγων να επιστρέψουν στα σπίτια τους και τα χωράφια τους;

Γιατί δεν επαναπροωθεί τους **παράνομους μετανάστες** που περνούν από την Τουρκία στην Ελλάδα (με τη βοήθεια των τουρκικών μυστικών υπηρεσιών οι περισσότεροι), αντιθέτως από το Μάιο του 2010 (συμφωνία Χρυσοχοϊδη με τον ομόλόγό του) κατάργησε το πρωτόκολλο που ίσχυε για μια 10ετία και υποχρέωνε την Τουρκία να δέχεται όλους πίσω; (Δε μιλάμε, βεβαίως, για τους πραγματικούς πολιτικούς πρόσφυγες.)

Υ.Γ.: Η κατοχική κυβέρνηση προσπάθησε να καθησυχάσει τον ελληνικό λαό ότι δεν απεμπολεί κυριαρχικά μας δικαιώματα. Αλλά πόσο μπορούμε να είμαστε ήσυχοι με μια κυβέρνηση που ψεύδεται διαρκώς και διαχειρίζεται με πλήρη μυστικότητα τα εθνικά μας θέματα;

Η «ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ» ΚΑΙ ΟΙ ΔΕΚΟ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

μπραξη των μεγάλων ΜΜΕ, τα υπογράφει μόνος του ο σφουοκάμπτης στους ξένους υπουργούς Οικονομικών.

Το «άνοιγμα των κλειστών»

Έως το τέλος Φεβρουαρίου 2011 οι κατοχικοί δεσμεύονται ότι θα «απελευθερώσουν» τα επαγγέλματα των δικηγόρων, των συμβολαιογράφων, των φαρμακοποιών, των αρχιτεκτόνων, των μηχανικών και των ορκωτών λογιστών στα πλαίσια της «**οδηγίας**» 2006/123 (27-12-2006) της Ε.Ε. για τις υπηρεσίες. «Απώτατος στόχος της μεταρρύθμισης είναι η επίτευξη των βελτίστων πρακτικών της Ε.Ε.», κατά το 3^ο μνημόνιο. Η οδηγία αυτή απαιτεί από τα κράτη μέλη να απλουστευθούν οι διαδικασίες και οι διατυπώσεις με τις οποίες οι πάροχοι υπηρεσιών πρέπει να συμμορφώνονται. Υποχρεώνει τα κράτη μέλη να καταργήσουν τα **δυσανάλογα βάρη** και να διευκολύνουν:

- **τη δημιουργία μιας επιχείρησης**, δηλαδή περιπτώσεις κατά τις οποίες ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο θέλει να δημιουργήσει μια μόνιμη εγκατάσταση σ' ένα κράτος μέλος,
- **τη διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών**, δηλαδή περιπτώσεις κατά τις οποίες μια επιχείρηση επιθυμεί να παράσχει διασυνοριακές υπηρεσίες σε άλλο κράτος μέλος, χωρίς τη δημιουργία μιας εγκατάστασης εκεί.

Σουπερμάρκετ φροντιστηρίων

Τα κράτη μέλη όφειλαν να εντάξουν την οδηγία στα εθνικά τους συστήματα μέχρι τις 28 Δεκεμβρίου 2009. Καθυστερήσαμε, αλλά να που η θιασώτις της επιβολής της αγγλικής γλώσσας υπουργός Παιδείας καταγράφει την πρωτιά. Σε εφαρμογή της οδηγίας, δημοκρατικότατα, με αιφνιδιαστική τροπολογία στο νομοσχέδιο του υπουργείου Προστασίας του Πολίτη για την ανέγερση τείχους στον Έβρο, επεκτείνει και σε εταιρείες με έδρα οποιαδήποτε χώρα της Ε.Ε. το δικαίωμα ίδρυσης φροντιστηρίου στην Ελλάδα, ενώ ως τώρα το δικαίωμα αυτό είχαν μόνο φυσικά πρόσωπα και μάλιστα μόνον εκπαιδευτικοί. Καταργεί επίσης και τη διάταξη που περιορίζει των αριθμό αδειών που μπορεί να κατέχει κάποιος (εφημερίδες 8-1-2011). Αυτή η «ρύθμιση» δεν ήταν υποχρέωση του μνημονίου, αλλά δωρεάν προσφορά της νέας κατοχής. Αλυσίδες ξένων σουπερμάρκετ φροντιστηρίων, λοιπόν.

«Απελευθερώσεων» συνέχεια

Έπεται η «απελευθέρωση» και άλλων «κλειστών». Των αρτοποιιών, των κτηματομεσιτών, των ιδιοκτητών ταξί, των ιδιοκτητών υπεραστικών λεωφορείων και λιμουζινών, των ξεναγών, των μεσιτών ασφαλίσεων, των κομμωτών, των οδοντοτε-

χνιτών, των πωλητών λαϊκών αγορών, των διανομέων Τύπου κ.λπ. Η βασική ρύθμιση για τα «κλειστά» αφορά στην άρση των διοικητικών και γεωγραφικών περιορισμών (άδειες, προϋποθέσεις), καθώς και την κατάργηση των περιορισμών στον καθορισμό των τιμών, όπως η κατάργηση των κατώτατων αμοιβών στα 6 προαναφερθέντα επαγγέλματα (δικηγόροι κ.λπ.).

Με τον τρόπο αυτό οι εκπρόσωποι του κεφαλαίου της Ε.Ε. επιδιώκουν την αύξηση του αριθμού των επαγγελματιών, όπως φαρμακοποιών, συμβολαιογράφων, δικηγόρων, μηχανικών κ.λπ., σε συνδυασμό με την υποχρέωση αναγνώρισης των «επαγγελματικών προσόντων» των «κολεγίων», που πουλάνε «διπλώματα» ξένων πανεπιστημίων μετά την καταδίκη της χώρας μας από το δικαστήριο της Ε.Ε. (ΔΕΚ). Κι αυτοί οι «προσοντούχοι» είναι πολλοί.

Ο απώτερος στόχος της Ε.Ε.

Απώτερος στόχος της Ε.Ε. δεν είναι φυσικά ούτε ο ανταγωνισμός (με τον οποίο θα μειωθούν, δήθεν, τιμές και αμοιβές) ούτε κάποιες αναγκαίες βελτιώσεις στους κλάδους των επιστημόνων και των επαγγελματιών. Αυτά τα λένε για να παραπλανήσουν. Η απόδειξη είναι ότι παλαιότερα μας είχε υποχρεώσει ν' αυξήσουμε τις τιμές των παραγόμενων στην Ελλάδα φαρμάκων, για να πουλάνε τα δικά τους. Το ίδιο γίνεται τώρα και με τη ΔΕΗ, που την υποχρεώνει στα πλαίσια της «απελευθέρωσης» της αγοράς ενέργειας ν' αυξάνει κάθε χρόνο υπέρμετρα τα τιμολόγια των μικρών καταναλωτών, για να έχουν κέρδη οι ιδιώτες αεριτζήδες και οι ξένες εταιρείες τους, που θέλουν να πουλάνε ρεύμα στη ΔΕΗ αγοράζοντάς το από την ίδια τη ΔΕΗ φθηνότερα, δηλ. να κερδίζουν χωρίς να παράγουν τίποτα, στραγγίζοντας τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Απώτερος στόχος της Ε.Ε., λοιπόν, δεν είναι να «ανοίξει» τα επαγγέλματα, αλλά να διευκολύνει την είσοδο πολυεθνικών σ' όλους τους τομείς, από τα φαρμακεία έως τις λαϊκές αγορές, για να διευρύνουν τα κέρδη τους, ν' αυξήσουν τις τιμές και να αποτελειώσουν και τη μεσαία τάξη, που με τα μνημόνια πτωχοποιείται ραγδαία.

Οι ΔΕΚΟ

Στο 3^ο μνημόνιο οι κατοχικοί επιφυλάσσουν νέες «μεταρρυθμίσεις» στους εργαζόμενους στις δημόσιες επιχειρήσεις. «Με νομοθεσία που θα τεθεί σε ισχύ το τέλος Φεβρουαρίου 2011 θα μειωθεί κατά μέσο όρο κατά 10% ο βασικός μισθός και θα περιοριστούν τα επιδόματα στο 10% του βασικού μισθού κατά μέσο όρο. Τα εισιτήρια θα αυξηθούν στα μέσα μαζικής μεταφοράς κατά τουλάχιστον 30%» (ήδη τα αύξησαν κατά 40%). Επίσης η κατο-

χική κυβέρνηση θα προτείνει «δράσεις που μειώνουν τις λειτουργικές δαπάνες στις δημόσιες επιχειρήσεις κατά 15 έως 25 τοις εκατό».

Οι εργαζόμενοι στις δημόσιες επιχειρήσεις, για ένα μέρος των οποίων πολλοί θεωρούν (όχι άδικα) ότι αμείβεται υπερβολικά, έχουν ήδη υποστεί περικοπές του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού τους και πάγωμα των αποδοχών τους. Οι περικοπές αυτές, ιδιαίτερα στις εισηγμένες στο χρηματιστήριο (ΔΕΗ, ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ, ΕΛΠΕ, ΟΠΑΠ, ΟΛΠ, ΔΕΠΑ, ΔΕΣΦΑ, Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο κ.λπ.), που είναι κερδοφόρες και δεν επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό, δεν ωφέλησαν τους καταναλωτές με αντίστοιχες μειώσεις των τιμών. Αντίθετα, οι τιμές τους αυξάνονται. Έτσι οι μέτοχοι ωφελούνται διπλά, αφού αυξάνουν

τα κέρδη τους και σε βάρος των υπαλλήλων των ΔΕΚΟ με τη μείωση των μισθών τους και σε βάρος των καταναλωτών με την αύξηση των τιμών!

Όλ' αυτά είναι το προοίμιο των ιδιωτικοποιήσεων, που είναι ο τελικός στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε οι ξένες επιχειρήσεις που θέλουν να αγοράσουν τις ΔΕΚΟ να έχουν εξασφαλισμένα τα υπερκέρδη τους. Τώρα, μάλιστα, που η χώρα βρίσκεται στα νύχια των δανειστών-τοκογλύφων και μ' αυτή την κατοχική κυβέρνηση, θέλουν να «απελευθερώσουν» ακόμη και ΔΕΚΟ που διαχειρίζονται δημόσια αγαθά, όπως το νερό ή άλλοι φυσικοί πόροι, στο βωμό των κερδών του κεφαλαίου που εκπροσωπεί η Κομισιόν. Θα τα καταφέρουν; Από εμάς εξαρτάται!

«Διάτρητες» οι Αποκαλύψεις του Wikileaks

Μεγάλο ενδιαφέρον προκάλεσαν στο τέλος του φθινοπώρου οι διαρροές εγγράφων των αμερικανών διπλωματών, όμως ελάχιστοι, πλέον, ασχολούνται μ' αυτές λόγω των αμφιβολιών όχι για την εγκυρότητα αυτών (κανένας δεν την αμφισβήτησε), αλλά για τις σκοπιμότητες που η, σίγουρα πλέον, επιλεκτική χρήση τους εξυπηρετεί. Πάντως, ανεξάρτητα από τις πηγές της διαρροής και τους σκοπούς που υπηρετεί (ή, ίσως, ακριβώς γι' αυτά), αξίζουν της προσοχής για τους τρόπους που χρησιμοποιούν τα διάφορα κέντρα εξουσίας των ΗΠΑ...

Ο πρωταγωνιστής της «ιστορίας» Τζούλιαν Ασάντζ, Αυστραλός, ιδρυτής της ιστοσελίδας Wikileaks, πράγματι είναι διακεκριμένος χάκερ. Όμως, είναι σχεδόν βέβαιο, πλέον, ότι χωρίς εσωτερική (από το Στέιτ Ντιπάρτμεντ...) βοήθεια δε θα ήταν δυνατή η «εισβολή» στα αρχεία των ΗΠΑ. Αυτό φαίνεται καθαρά από το ότι, μετά από εβδομάδες δισταγμών και τις χαλαρές έως αστείες επιθέσεις (από τη Σουηδία!!) κατά του Ασάντζ, τώρα οι έρευνες στρέφονται φανερά για την ανακάλυψη των υπαιτίων στο Υπ. Εξ. των ΗΠΑ.

Είναι γεγονός ότι μετά την εκλογή του Ομπάμα υπάρχει κάποια αλλαγή στην εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ με εστίαση στη «διπλωματική εμπλοκή» των ΗΠΑ για την επίλυση των προβλημάτων, ειδικά στη Μέση Ανατολή, και όχι στην άμεση «στρατιωτική εμπλοκή», έστω και ως απειλή. Αυτό, φυσικά, ανησυχεί σοβαρά το Ισραήλ και τους σιωνιστές Εβραίους των ΗΠΑ, που κυριαρχούσαν στις πολιτικές του Μπους. **Το πιθανότερο, λοιπόν, είναι πως επιχείρησαν και μέσω των «διαρροών» στο Wikileaks και την επιλεκτική δημοσίευση απ' αυτό διπλωματικών εγγράφων να πλήξουν την εικόνα των ΗΠΑ και να «προειδοποιήσουν» τον Ομπάμα...**, ο οποίος όμως, άρχισε την αντεπίθεση...

Αυτά συνάγονται, εύκολα πλέον, από το περιεχόμενο των διαρροών, τους εμφανείς στόχους τους και τις αντιδράσεις που προκάλεσαν. Π.χ. καμία από τις διαρροές δεν έπληττε το Ισραήλ (!), κάτι που πρώτοι το παρατήρησαν Ιρανοί και Άραβες σχολιαστές και που ανάγκασε τους Ισραηλινούς να δηλώσουν πως... κάποιες διαρροές θα πλήξουν και τους ίδιους, χωρίς να πουν πώς το ήξεραν (!): ιδιαίτερα π.χ. στοχεύτηκε ο «μεγάλος εχθρός» του Ισραήλ Ερντογάν(!) και αναγκάστηκαν να στηλιτεύσουν τις διαρροές όλοι οι σοσιαλδημοκρατικοί κύκλοι της Ευρώπης(!), φοβούμενοι αποκαλύψεις γι' αυτούς... Χαρακτηριστικό είναι, επίσης, το ότι τίποτα (ακόμη...) δε διέρρευσε για την Ελλάδα, μια που ο ΓΑΠ φάνηκε να προσκολλάται στο άρμα του Νετανιάχου, που έτσι έσπασε την απομόνωση του Ισραήλ κυρίως λόγω των «κατορθωμάτων» του στη Γάζα...

Αξίζει, λοιπόν, τον κόπο να παρακολουθούμε τις εξελίξεις στο νέο αυτό μέτωπο που άνοιξε μέσα στις δυνάμεις της Νέας Τάξης, ειδικά τώρα που ο ΓΑΠ αναγκάστηκε να κάνει στροφή 180°, μέσα σε τόσο μικρό διάστημα, και χωρίς καμιά δική μας προετοιμασία και μελέτη να σταλεί άρον-άρον, προς γενική έκπληξη (και των Ελλήνων διπλωματών) στο ...Ερζερούμ, για να ανυψώσει το ηθικό της τουρκικής διπλωματίας(!) και να στηρίξει τον Ερντογάν!!! Επόμενο ήταν να αντεπιτεθεί το εβραϊκό λόμπι, να διαρρεύσει το έγγραφο για το χαφιεδισμό του Χρυσοχοϊδη, να αναγκάσουν τον ΓΑΠ να στραφεί πάλι στο Ισραήλ και να οριστεί ... κοινή συνεδρίαση των υπουργών Ελλάδας και Ισραήλ στην Ιερουσαλήμ! Αναμένεται η ανταπάντηση των Ομπάμα-Ερντογάν και πολύ φοβόμαστε ότι θα οδηγηθούμε σε προς νέα γελοιοποίηση της χώρας μας.

ΓΙΑΤΙ ΖΗΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ ΑΣΚΕ

Στην πολιτική συγκυρία που βρισκόμαστε σήμερα, με την πατρίδα μας υπό κατοχήν να περνάει κρίσιμες ώρες, νομίζουμε ότι είναι περισσότερο χρήσιμη από ποτέ η κατά το δυνατόν ισχυρότερη παρουσία του ΑΣΚΕ. Αξίζει να υπενθυμίσουμε ότι κατά την ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ, οπότε όλοι ή θριαμβολογούσαν ή σιωπούσαν ή θεωρούσαν το ζήτημα δευτερεύον (προείχαν τα στενοκομματικά ή προσωπικά συμφέροντα), το ΑΣΚΕ φώναζε με όση δύναμη διέθετε ότι υποθηκεύεται το μέλλον της χώρας, ότι πρόκειται για την ολοκλήρωση του πλέγματος εξάρτησης, που θα οδηγούσε με βεβαιότητα στη σημερινή κατάσταση, την οποία είχαμε προβλέψει επακριβώς (βλ. ανακοίνωση ΑΣΚΕ 28/12/2001).

Τώρα που πρέπει να απαλλαγούμε απ' αυτό το πλέγμα, για να μη διαλυθούμε ως κράτος, τώρα που η σκληρότητα των κατοχικών φαίνεται να οδηγεί σε μια μεγάλη κοινωνική εξέγερση (ειρηνική και δημοκρατική, ελπίζουμε) μόνο το ΑΣΚΕ θέτει το θέμα της αποχώρησης από την Ε.Ε. ως την πρώτη προϋπόθεση για τη διάσωση της χώρας μας και του πολιτισμού της, για την προάσπιση της ακεραιότητάς της, για τη δημοκρατία και την κοινωνική απελευθέρωση. Τώρα, μάλιστα, έχει αποδειχτεί στα μάτια του καθενός ότι το ΑΣΚΕ, όταν έκανε αυτές τις προβλέψεις, δεν υπερέβαλλε, απλώς έπραττε το καθήκον του. Σήμερα είναι πλέον πολύ μεγάλη η μερίδα του ελληνικού λαού που κατάλαβε τι επιδιώκουν η Ε.Ε. και οι άλλοι διεθνείς οργανισμοί του κεφαλαίου, που θέλει ν' απαλλαγεί από αυτούς και περιμένει ν' ακούσει μια ολοκληρωμένη πρόταση για την έξοδο από την κρίση και για την ανάκαμψη της πατρίδας μας. Ελπίζουμε ότι σ' αυτή την πρόταση θα προσχωρήσουν και άλλες προοδευτικές δυνάμεις και το ΑΣΚΕ θα μοιραστεί το βάρος για την προώθησή της, αλλά προς το παρόν δε συμβαίνει αυτό.

Η φωνή του ΑΣΚΕ πρέπει ν' ακουστεί ισχυρότερη και για έναν επιπλέον λόγο. Μαζί με τους κατοχικούς, που θα φύγουν νύχτα από την Ελλάδα, καταρρέει ολόκληρο το πολιτικό σύστημα. Τα ξένα κέντρα που μέχρι τώρα μας εξουσιάζουν είναι βέβαιο ότι προετοιμάζουν εναλλακτικές λύσεις. Πολλοί θα σπεύσουν να βολευτούν, άλλοι θα στρουθοκαμηλίσουν. Το ΑΣΚΕ, όπως πάντα, θα πει στον ελληνικό λαό σε ποιους μπορεί να έχει εμπιστοσύνη και πόση εμπιστοσύνη μπορεί να έχει στον καθένα, ώστε επικεφαλής του αγώνα μας εναντίον του εχθρού μας να μην είναι ο ίδιος ο εχθρός μας, ώστε η φωνή που διαταγές μας δίνει να

μην είναι του εχθρού μας η φωνή (Μπρεχτ).

Μέχρι τώρα το ΑΣΚΕ, με τις μικρές δυνάμεις που διαθέτει, προσπαθεί να προσφέρει αξιόπιστες αναλύσεις, προβλέψεις και προτάσεις, μέσα από την «Ενημέρωση», την ιστοσελίδα, τις εκδόσεις, τις εκδηλώσεις, τις προκηρύξεις, τις αφίσες και τις συνεντεύξεις στα λιγοστά μέσα όπου έχουμε πρόσβαση (αφού από τα μεγάλα ΜΜΕ των μεγαλοεπιχειρηματιών έχουμε και θα έχουμε το ... προνόμιο του πλήρους αποκλεισμού). Δε μας δεσμεύει τίποτα και μοναδικό κριτήριο είναι το καλό της χώρας μας. Δυστυχώς οι πολλοί δε λειτουργούν έτσι, γιατί έχουν δεσμεύσεις και εξαρτήσεις, που τους επιβάλλουν αυτολογοκρισία, με συνέπεια οι προτάσεις τους να μην οδηγούν πουθενά.

Επίσης το ΑΣΚΕ, με τη φυσική παρουσία των μελών και των φίλων του σε φορείς και κινήσεις, σε συνεργασία με άλλες δυνάμεις με τις οποίες έχουμε κοινούς στόχους έχει και συγκεκριμένες επιτυχίες, π.χ. απόρριψη του σχεδίου Ανάν. Τέλος, πολλοί είναι αυτοί που μας λένε ότι η ανιδιοτελής στάση του ΑΣΚΕ είναι παράδειγμα και ελπίδα γι' αυτούς ή ότι η φωνή του ΑΣΚΕ είναι η φωνή της συνείδησής τους. Ίσως αυτή να είναι και η μεγαλύτερη προσφορά του ΑΣΚΕ, γιατί πιστεύουμε ότι δε θ' αργήσει η ώρα που αυτή η φωνή της συνείδησης θα καθοδηγήσει και τη δική τους στάση ζωής.

Η συμμετοχή του ΑΣΚΕ στις εκλογές

Το ΑΣΚΕ προσπαθεί να συμμετέχει και σε όλες τις εκλογές (εθνικές και ευρωεκλογές) όχι γιατί επιδιώκει να ικανοποιήσει μικροκομματικές ή προσωπικές φιλοδοξίες, αλλά γιατί είναι ο μοναδικός τρόπος να ακουστεί ευρύτερα η φωνή μας έστω για λίγα λεπτά, έστω τις μεταμεσονύκτιες ώρες. Η συμμετοχή σε εκλογές είναι η πιο επώδυνη πλευρά του πολιτικού μας αγώνα, κυρίως γιατί δεν έχουμε ούτε θέλουμε να έχουμε καμιά άλλη χρηματοδότηση πέραν των συνδρομών των μελών και των φίλων μας και κατά δεύτερο γιατί λίγοι άνθρωποι, χωρίς κανένα επαγγελματικό στέλεχος ή μέλος, πρέπει να επωμιζόμαστε μεγάλο φόρτο πρακτικής δουλειάς.

Σήμερα το οικονομικό πρόβλημα του ΑΣΚΕ είναι εντονότερο από ποτέ, γιατί η οικονομική κρίση έχει πλήξει λιγότερο ή περισσότερο το οικογενειακό εισόδημα όλων των μελών και φίλων. Όταν, μάλιστα, μέσα στο ίδιο σπίτι υπάρχουν δύο απολύσεις, η κατάσταση είναι τραγική. Ο μόνος τρόπος για ν' ανταποκριθούμε και να μην απουσιάσουμε για 2^η συνεχόμενη φορά (μετά το 2009) από εθνικές εκλογές είναι να διευρυνθεί σημαντικά ο κύκλος των φίλων →

που μας συμπαραστέκονται. Γι' αυτό **καλούμε τον καθένα και την καθεμιά που παρακολουθεί μέσα από την «Ενημέρωση» ή την ιστοσελίδα την προσπάθεια του ΑΣΚΕ και πιστεύει στην ανάγκη ενίσχυσής του να έρθει σε επαφή με την Εκτελεστική Επιτροπή και να δηλώσει από τώρα το μεγαλύτερο ή μικρότερο χρηματικό ποσό ή οποιαδήποτε άλλη βοήθεια μπορεί να προσφέρει. Αυτές οι δηλώσεις προσφοράς μπορεί να γίνουν στις 30 Ιανουαρίου στα γραφεία μας**

στις 5 το απόγευμα,

οπότε και θα κόψουμε την πρωτοχρονιάτικη πίτα μας.

Η πολιτική κατάσταση είναι εξαιρετικά ρευστή,

εκλογές μπορεί να προκηρυχθούν ανά πάσα στιγμή κι εμείς πρέπει τότε να είμαστε έτοιμοι, γιατί διαφορετικά δεν προλαβαίνουμε τις χρονικές προθεσμίες. Την απόφαση συμμετοχής ή μη θα πάρει η Σύνοδος του ΑΣΚΕ, η οποία θα συγκληθεί αμέσως με την τυχόν προκήρυξη πρόωρων εκλογών. Εάν, τελικά, δεν καταφέρουμε να πάρουμε μέρος, είναι προφανές ότι συνεχίζουμε τον αγώνα μας σε όλους τους άλλους τομείς και με όλες μας τις δυνάμεις, αλλά οι δυνατότητες ενίσχυσης του ρόλου του ΑΣΚΕ περιορίζονται. Γι' αυτό θέλουμε να εξαντλήσουμε όλες τις δυνατότητες για τη συμμετοχή μας και ελπίζουμε ότι θα τα καταφέρουμε.

Η ΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

Στις αρχές Δεκεμβρίου ο Μ. Θεοδωράκης εξήγγειλε τη δημιουργία μιας κίνησης για «ζύμωση ιδεών μακριά από το πολιτικό κατεστημένο». Παρότι η πρόβλεψή μας είναι ότι η κίνηση δε θα ευδοκιμήσει, θεωρούμε υποχρέωσή μας να πάρουμε θέση.

Η Ιστορία θα ξεχάσει σύντομα τη σημερινή κίνηση του Μίκη και κάποιες άλλες πολιτικές του παρεμβάσεις μετά τη μεταπολίτευση, ενώ τον έχει ήδη καταγράψει οριστικά ως έναν **από τους βασικούς πυλώνες του νεότερου πολιτισμού μας**. Είναι ένας μουσικοσυνθέτης με παγκόσμια αναγνώριση, που δόξασε την πατρίδα μας. Μέσα από το έργο του έφερε κοντά σε όλο τον ελληνικό λαό (και σε όλο τον κόσμο) μεγάλους ποιητές μας, συμβάλλοντας στο σπάσιμο πολιτικών φραγμών. Χωρίς το έργο του Θεοδωράκη ο Σεφέρης και ο Ελύτης δε θα είχαν γίνει αποδεκτοί από τον κόσμο της αριστεράς και ο Ρίτσος θα είχε αγνοηθεί από την επίσημη πολιτεία.

Δεν είναι τυχαίο ότι **το μεγάλο και κύριο μέρος του έργου του πραγματοποιήθηκε στο διάστημα που ο ίδιος συμμετείχε ενεργά στους πολύ δύσκολους αγώνες της (πατριωτικής και δημοκρατικής) αριστεράς**, με εξορίες, φυλακές, φρικτά βασανιστήρια. Από τη μεταπολίτευση, όμως, και μετά η παρουσία του ήταν τις περισσότερες φορές αρνητική. Με τη δήλωσή του «Καραμανλής ή τανκς» το 1974 βοήθησε όσους σχεδίασαν μια μεταπολίτευση ακίνδυνη για το σύστημα. Το 1990 έγινε υπουργός του πλέον ξενόδουλου και ελεεινού προσώπου της πολιτικής μας ζωής, του Μητσοτάκη. Από την εποχή Οζάλ τον χρησιμοποίησαν στα σχέδια για «ομοσπονδιοποίηση» Ελλάδας-Τουρκίας, στην πραγματικότητα για την επέκταση της τουρκικής κυριαρχίας στον ελληνικό χώρο. Ήταν ο πρώτος που τόλμησε (συνέντευξη με τις

πιτζάμες) να υποστηρίξει την κυβέρνηση Σημίτη που κατεξουτέλισε την Ελλάδα με την παράδοση του Οτσαλάν στους Τούρκους, βοηθώντας στην ανάκαμψή της.

Τα τελευταία χρόνια με δηλώσεις και αρθρογραφία τοποθετείται στα πολιτικά πράγματα από προοδευτικές και πατριωτικές θέσεις, προσπερνώντας όμως το ζήτημα-κλειδί για μια άλλη πορεία της χώρας μας: την αποχώρηση από την Ε.Ε. Αλλά ακόμη και σ' αυτή τη φάση δέχθηκε να φωτογραφηθεί με Γιωργάκη-Ερντογάν κατά την επίσκεψη του δεύτερου στην Αθήνα, βοηθώντας το προδοτικό έργο των κατοχικών.

Αν με την κίνησή του ο Μ. Θεοδωράκης συμβάλει στην απόρριψη της υποτέλειας και των μνημονίων, θα βοηθήσει τον τόπο. Αν η κίνησή του εντάσσεται σε μια γενικότερη προσπάθεια μιας «νέας μεταπολίτευσης», όπως θεωρητικά εκφράζεται από το Β. Μαρκεζίνη, και εφ' όσον η προσπάθεια επιτύχει, θα διακοπεί μεν το καταστροφικό έργο των κατοχικών, αλλά θα επιβιώσει το σύστημα ύστερα από άλλη μια τραγική περίοδο για τον ελληνισμό.

Υ.Γ.: Στις 17 Ιανουαρίου πολλοί επιστημονικοί σύλλογοι (ΔΣΑ, ΤΕΕ κ.λπ.) διοργάνωσαν εκδήλωση κατά του μνημονίου με ομιλητή το Μίκη, την οποία δεν προανήγγειλαν τα ΜΜΕ.

Το ΑΣΚΕ θεώρησε υποχρέωσή του να προβάλει την εκδήλωση μέσα από την ιστοσελίδα του και να την ενισχύσει με την παρουσία μελών και φίλων. Οι αντιφάσεις του Μίκη φάνηκαν στην ομιλία του, π.χ. προσπάθησε να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα (υποστήριξη προς Καραμανλή και Μητσοτάκη), το σημαντικό όμως είναι ότι πέρασε ένα μήνυμα αντίστασης και ελπίδας. Ιδιαίτερα χειροκροτήθηκε, όταν τόνισε ότι ο ελληνικός λαός ενωμένος και αποφασισμένος δεν έχει να φοβηθεί κανέναν προστάτη και κανένα δανειστή.

ΤΟ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Μια ευχάριστη έκπληξη ήταν το φυλλάδιο της Ιεραρχίας «προς το λαό», που με ομόφωνη απόφαση της Ιεράς Συνόδου διαβάστηκε στους ναούς την Κυριακή 19/12/10. Με σκληρή γλώσσα εκφράζει την αντίθεσή της στη σημερινή κατάσταση: «*Η χώρα μας φαίνεται να μην είναι πλέον ελεύθερη, αλλά να διοικείται επί της ουσίας από τους δανειστές μας ... Δηλώνουμε ότι είμαστε μια χώρα υπό κατοχήν*». Κατηγορεί την πολιτική ηγεσία ότι «*ουσιαστικά υπονόμει τα πραγματικά συμφέροντα της χώρας και του λαού*» και ότι «*καλλιέργησε τις πελατειακές σχέσεις μόνο και μόνο γιατί είχε ως στόχο την κατοχή και τη νομή της εξουσίας*». Αναφέρει ότι «*για πολλούς οικονομολόγους η παρούσα κρίση είναι κατασκευασμένη*», προφανώς ενστερνιζόμενη αυτή την άποψη. Η έκπληξη προέρχεται από το γεγονός ότι μέχρι τώρα ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος συνέπλεε με την κυβέρνηση και το Πατριαρχείο, που ακολουθούν την αμερικανική πολιτική.

Δύο, νομίζουμε, είναι οι βασικοί λόγοι αυτής της μεταστροφής. Ο πρώτος είναι η **απελπιστική οικονομική κατάσταση** στην οποία περιέρχονται συνεχώς μεγάλες κοινωνικές ομάδες. Η Εκκλησία οφείλει να εκφράσει αυτούς τους ανθρώπους και να τους συμπαρασταθεί (συσσίτια κ.λπ.), διαφορετικά θα χάσει την επαφή με το πλήρωμά της. Ο δεύτερος είναι η φανερή επιδίωξη των ξένων δανειστών-προστατών ν' **αποδυναμώσουν κάθε θεσμό που διαφοροποιεί και στηρίζει τον ελληνικό λαό**, ακόμη και τους συντηρητικούς θεσμούς, όπως η Εκκλησία. Έστω και με τη μορφή ερωτήματος

καταγγέλλεται ότι οι απαιτήσεις των «*κυριάρχων-δανειστών μας ... αφορούν και στην πνευματική και πολιτιστική φυσιογνωμία της Πατρίδας μας ... Την ενότητα μεταξύ των ποιμένων και του λαού έχουν στόχο οι έμποροι των λαών*», για να μπορέσουν να τον υποτάξουν.

Στους δύσκολους αυτούς καιρούς ευχής έργο θα ήταν η συνεχής και δυναμική παρουσία της Εκκλησίας στην κοινωνία στο πλευρό κάθε αδυνάτου, εναντίον κάθε μορφής εκμετάλλευσης και αδικίας, όπως επιτάσσει η **κοινωνικά απελευθερωτική ορθόδοξη εκκλησιαστική παράδοση**. Αυτό, όμως, προϋποθέτει τον εκδημοκρατισμό της Εκκλησίας, κάτι που δε διαφαίνεται, δυστυχώς, στον ορίζοντα.

Το διάγγελμα, πάντως, ήταν μια θετική συμβολή στην έκφραση της αντίθεσης του ελληνικού λαού προς το μνημόνιο, παρά τις εξισορροπιστικές κινήσεις του Αρχιεπισκόπου που προηγήθηκαν ή ακολούθησαν. Γι' αυτό **ήταν απαράδεκτη η στάση των περισσότερων κομμάτων της αριστεράς** (ΚΚΕ, ΣΥΝ, ΔΗΜ.ΑΡ. κ.λπ.), που, αντί να συγχαρούν την Ιεραρχία (διατυπώνοντας τις δικαιολογημένες επιφυλάξεις τους), βρήκαν μόνο κακές κουβέντες να πουν. Αν δε μιλούσε η Εκκλησία για το μνημόνιο, θα την κατηγορούσαν (δικαίως). Τώρα που μίλησε πάλι ενοχλήθηκαν! Μήπως γιατί δεν έχουν πλέον το μονοπώλιο της έκφρασης της λαϊκής αντίδρασης κατά του μνημονίου ή μήπως γιατί κατά βάθος δεν ενδιαφέρονται ή δε θέλουν να καταργήσουν το μνημόνιο;

ΤΟ ΤΕΙΧΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ

Με το πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης έχουμε ασχοληθεί αναλυτικά στο παρελθόν. Οι προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ. επέδειξαν ύποπτη απάθεια για το θέμα, με αποτέλεσμα η εισροή λαθρομεταναστών συνεχώς να επιταχύνεται. Από τους 45.000 καταμετρημένους το 2004 φτάσαμε τους 146.000 το 2008 (μόνο οι καταμετρημένοι, το τονίζουμε).

Μετά τις αναποτελεσματικές συμφωνίες με την Τουρκία το 2001 και το Μάιο 2010 η σημερινή κυβέρνηση επέλεξε **για τη δημιουργία εντυπώσεων και μόνο** την ανέγερση «φράχτη» στο χερσαίο τμήμα των συνόρων με την Τουρκία, μήκους 12,5 χιλιομέτρων και κόστους 4 εκατομμυρίων ευρώ. Η διανοουμένηστικη «αριστερά» αντέδρασε με σφοδρότητα, χαρακτηρίζοντας το φράχτη βαρβαρότητα και καταγγέλλοντας ότι παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα! Τα γλοιώδη παπαγαλάκια των τηλεσυζητήσεων επιχαίρουν για την απόφαση. Ο

αρμόδιος υπουργός Χρ. Παπουτσής με βαρύγδουπες δηλώσεις υπόσχεται ότι θα διώξει όλους τους παράνομους μετανάστες! Την ίδια στιγμή η κυβερνητική παράταξη ψηφίζει στις 12/1/11 νόμο με τον οποίο νομιμοποιεί επιπλέον 200.000 παράνομους και με όλες της τις ενέργειές της ενθαρρύνει την εισροή τους στην Ελλάδα, η οποία δέχεται το 80% των παράνομων μεταναστών όλης της Ευρώπης (το υπόλοιπο 20% πηγαίνει Ισπανία και Ιταλία, κυρίως από Β. Αφρική), σύμφωνα με στοιχεία του Economist. Ποιος κοροϊδεύει ποιον, λοιπόν;

Το μοναδικό αποτέλεσμα του «τείχους» θα είναι να ανέβει η αμοιβή του Τούρκου δουλέμπορου από 1.000 ευρώ το κεφάλι σε 3.000 έως 5.000 ευρώ, αφού η είσοδος γίνεται πιο δύσκολη!

Είναι προφανές ότι **ο φράχτης δεν μπορεί και δεν αποσκοπεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα**. Είναι αμφίβολο αν θα κατασκευαστεί καν. Η εξαγγελία του έχει στόχο να πείσει τους αγανακτισμένους

Έλληνες πολίτες και ιδίως περιοχών όπως του Αγ. Παντελεήμονα και του λιμανιού της Πάτρας ότι η **κυβέρνηση προσπαθεί** να λύσει το πρόβλημα και να εξασφαλίσει την ανοχή τους και (ίσως) την ψήφο τους, εν όψει και πρόωρων εκλογών. Η στιγμή της εξαγγελίας μάλλον έχει σχέση με την κακοστημένη παράσταση του Ερζερούμ.

Το 2010 συνελήφθησαν στον Έβρο 55.000 παράνομοι, από τους οποίους το 50% στην περιοχή του φράχτη. Ήδη με καλύτερη φύλαξη το ποσοστό έπεσε στο 20%. Αν ήθελε πράγματι η κυβέρνηση των κατοχικών να λύσει το πρόβλημα,

θα μπορούσε να κάνει καλύτερη φύλαξη και πρώτ' απ' όλα να ακυρώσει τις συμφωνίες που έκανε με την Ε.Ε. (Δουβλίνο 2) και την Τουρκία, η οποία έτσι κι αλλιώς δεν τηρεί τις συμφωνίες που κάνει, σύμφωνα με επίσημη δήλωση του πρωθυπουργού της. Ο ελληνικός λαός δε χρειάζεται λόγια και φράχτες, αλλά αποτέλεσμα. **Δε θα λύσουμε εμείς τα κοινωνικά προβλήματα που δημιούργησαν οι Δυτικοί στις πρώην αποικίες τους, ούτε θα δεχθούμε να χρησιμοποιηθούν οι ταλαίπωροι μετανάστες σε παιχνίδια σε βάρος της πατρίδας μας.**

ΚΑΤΟΧΙΚΟΙ ΚΑΤΑ ... ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ!

Στη «Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης», που συνυπέγραψε η κατοχική κυβέρνηση του Γιωργάκη με τους προστάτες της, δεσμεύτηκε να πάρει τα «κατάλληλα μέτρα που σχετίζονται με την πρόληψη και την καταπολέμηση της απάτης, της διαφθοράς και άλλων ατασθαλιών». Πέραν της Σύμβασης, με επανειλημμένες διακηρύξεις και επικοινωνιακά τεχνάσματα η κυβέρνηση προσπαθεί να πείσει ότι αγωνίζεται κατά της ... διαφθοράς.

Οι διακηρύξεις για καταπολέμηση της απάτης είναι άλλη μια απάτη στον κατάλογο των αναρίθμητων άλλων που διαπράττει η κυβέρνηση των κατοχικών. Ποια είναι η αλήθεια;

Η διαφθορά είναι εγγενές στοιχείο κάθε καθεστώτος εξάρτησης, και της χώρας μας βεβαίως, που αποτελεί ακραία περίπτωση εξαρτημένης χώρας. Μέχρι την ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ το 1981 η διαφθορά χαρακτήριζε ένα σχετικά περιορισμένο κύκλο προσώπων γύρο από την εξουσία και ήταν κατακριτέα για τους πολλούς. Με την ένταξη η διαφθορά γενικεύτηκε και (το χειρότερο) αντιμετωπίζεται πλέον από τους πολλούς ως κάτι φυσιολογικό και ανεκτό. Ο Ανδρέας Παπανδρέου έδωσε το σύνθημα, με την περίφημη δήλωσή του για το (σημιακό) διοικητή της ΔΕΗ Δ. Μαυράκη: «Είπαμε να κάνει ένα δώρο στον εαυτό του, αλλά όχι και 300 εκατομμύρια!» Το λάθος του διοικητή δεν ήταν ότι λαδώθηκε, αλλά ότι υπερέβη την ταρίφα!

Με τον τρόπο αυτό η ΕΟΚ/Ε.Ε. εξασφάλισε την υποστήριξη της πλειοψηφίας, δημιούργησε τη δική της «φάρα» (αντίστοιχη της «αμερικανικής φάρας» του σχεδίου Μάρσαλ) και το ΠΑΣΟΚ κατόρθωσε χωρίς πολλές απώλειες μελών και ψηφοφόρων να αντιστρέψει τις θέσεις του για όλα τα σοβαρά ζητήματα, μεταξύ αυτών και τη θέση «έξω από την ΕΟΚ».

Η σημερινή κατοχική κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ (και ιδιαίτερα ο στενός κύκλος γύρο από το Γιωργάκη)

μιμούνται σε απληστία τους προστάτες τους, Ε.Ε. και ΔΝΤ. Ό,τι προλάβουν ν' αρπάξουν και να φύγουν στο εξωτερικό, αφού γνωρίζουν ότι οι μέρες τους στην Ελλάδα είναι μετρημένες. Τις μεγάλες μίζες (Αστακός, Σαρωνικός, Σκαραμαγκάς, πράσινη ανάπτυξη, εξοπλιστικά κ.λπ.) αναλαμβάνει η ίδια η family δια των αδελφών Νικολάου και Αντρίκου (που τα θαλασώνουν συνήθως). Δεν είναι διατεθειμένοι πλέον να μοιράζονται τη λεία της εξουσίας ούτε με τα στελέχη του κόμματος, ούτε με τους συνδικαλιστές, ούτε (βεβαίως) με τον απλό κόσμο του ΠΑΣΟΚ. Μέρος των κλοπιμαίων αφήνουν μόνο στους μεγαλοεπιχειρηματίες και σ' αυτούς λιγότερο από πριν.

Δεν πρόκειται, λοιπόν, για καταπολέμηση της απάτης, αλλά για μοίρασμα της λείας σε λιγότερα και μεγαλύτερα μερίδια. Να τους διώξουμε το ταχύτερο!

Παράδειγμα προς αποφυγήν

Με ρωτάτε γιατί στείλαμε φυλακή όσα στελέχη μας κλέψανε;

Γιατί κλέψανε! Και δεν τους τιμωρήσαμε εμείς αλλά οι θεσμοί.

Μου λένε: γιατί άφησες να μπει φυλακή ο υπουργός άμυνας και δεν τον κάλυψες, αφού ήταν προσωπικός σου φίλος;».

Μα... γιατί έκλεψε! Πρόδωσε την εμπιστοσύνη μας, την πίστη του λαού στην κυβέρνηση. Πρόδωσαν τον Λαό, τη Δημοκρατία, το Στρατό, την Πατρίδα, το Έθνος; Τιμωρούνται από τη Δικαιοσύνη! Αν τους αφήσεις θα διαφθείρουν κι άλλους. Γι' αυτό φυλακίστηκαν.

Τιμωρώντας τη διαφθορά κρατάμε γεμάτα τα ταμεία και...

την Παγκόσμια Τράπεζα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και τη μαφία των τραπεζών μακριά απ' τα πόδια μας.

Δεν καταντάμε Ελλάδα! (Ούγκο Τσάβεζ)

[Δυστυχώς καταντήσαμε παράδειγμα προς αποφυγήν].

ΤΑ ΔΙΟΔΙΑ ΣΤΑ ΝΥΧΙΑ ΤΩΝ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΩΝ

Ραγδαίες αυξήσεις

Ενώ οι εθνικές οδοί (Αθήνα-Θεσσαλονίκη, Αθήνα-Τρίπολη-Καλαμάτα, Κόρινθος-Πάτρα-Πύργος κ.λπ.) βρίσκονται υπό κατασκευή, τα διόδια και οι σταθμοί διοδίων αυξάνονται κατά προκλητικό τρόπο σε εποχές μνημονίου, που τα εισοδήματα μειώνονται ραγδαία και οι τιμές αυξάνονται υπέρμετρα, ιδιαίτερα στα καύσιμα, τόσο που καθιστούν τις μετακινήσεις ιδιαίτερα ακριβές. Σήμερα τα διόδια της διαδρομής Αθήνα-Θεσσαλονίκη, που έχει δέκα σταθμούς, με ΙΧ κοστίζουν 23,20 και με δίκυκλο 15,55! Στην Ελβετία η **ετήσια** χρήση όλων των εθνικών οδών κοστίζει 60 ελβ. φράγκα, δηλ. 48 ευρώ, όσο μία φορά Αθήνα-Θεσσαλονίκη με επιστροφή! Στη Γαλλία τα διόδια για μια γέφυρα ίσου κόστους με τη Ρίου-Αντιρρίου είναι 3,5 ευρώ, ενώ στο Ρίο είναι 12!

Παραχώρηση των εθνικών οδών σε ιδιώτες

Αυτό συμβαίνει επειδή πλέον στα δημόσια έργα, με τη νεοφιλελεύθερη λογική της Ε.Ε., θα πρέπει να εξασφαλίζεται διαρκές κέρδος για τους επιχειρηματίες και τις τράπεζες. Έτσι εφαρμόζουν από τις αρχές του 1990 σχεδόν καθολικά στα μεγάλα έργα το σύστημα των συμβάσεων παραχώρησης των έργων σε μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους (πρώτο έργο με το σύστημα αυτό ήταν η Αττική Οδός). Η χρηματοδότηση των έργων προέρχεται από το ίδιο κεφάλαιο των ομίλων σε ποσοστό 5% έως 8% (από τα οποία ένα μέρος αποτελεί το μετοχικό κεφάλαιο του ομίλου, δηλ. η συμμετοχή του στην κατασκευή του έργου μειώνεται περίπου στο μισό), από το δημόσιο και την Ε.Ε. σε ποσοστό 30% έως 40% και το υπόλοιπο καλύπτεται με τραπεζικό δανεισμό, με εγγύηση τα προσδοκώμενα έσοδα από τα διόδια, που τους παραχωρούνται για τουλάχιστον 30 χρόνια και αρχίζουν να τα εισπράττουν χωρίς να έχει κατασκευασθεί το έργο. Το δημόσιο αναλαμβάνει επίσης και το κόστος των απαλλοτριώσεων, που είναι ιδιαίτερα υψηλό και αναμένεται να ξεπεράσει συνολικά το 1,5 δισ. για τα κατασκευαζόμενα έργα. Επίσης το δημόσιο θα πληρώσει εξ ολοκλήρου τη δαπάνη ενδεχόμενης τροποποίησης της χάραξης για περιβαλλοντικούς ή άλλους λόγους.

Σύμφωνα με τη σύμβαση παραχώρησης, αφού ο όμιλος-παραχωρησιούχος εισπράξει με τα διόδια πολλαπλά το τίμημα κατασκευής-συντήρησης-λειτουργίας-κέρδους, θα πρέπει το έργο να περιέλθει στο δημόσιο. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, όμως, επιδιώκουν να παρατείνουν την εκμετάλλευση από τον ιδιώτη. Την Αττική Οδό π.χ. προτίθενται να την παραχωρήσουν,

σκανδαλωδώς, για άλλα 10 χρόνια με απ' ευθείας ανάθεση στον ίδιο «εθνικό εργολάβο», με το πρόγραμμα βελτιώσεων και μικροεπεκτάσεων.

Μυστικές οι συμβάσεις

Οι συμβάσεις παραχώρησης στο μεγαλύτερο μέρος τους κρατούνται μυστικές. Μόνο ένα μικρό μέρος αυτών παρουσιάστηκε για κύρωση στη Βουλή. Στο μυστικό μέρος φαίνεται ότι υπάρχουν όροι που ευνοούν απόλυτα μόνο τους παραχωρησιούχους. Μεταξύ των όρων αυτών είναι το δικαίωμα των ιδιωτών να κατασκευάζουν πλευρικά διόδια χωρίς να βελτιώνουν το παράπλευρο οδικό δίκτυο ή και να κλείνουν την πρόσβαση σ' αυτό, ώστε οι κάτοικοι να υποχρεώνονται να πληρώνουν διόδια. Επίσης κατά τη διάρκεια της εκμετάλλευσης των οδικών έργων από τους ιδιώτες να μην αναβαθμίζονται εναλλακτικές οδικές διαδρομές, οι οποίες θα μπορούσαν να είναι ανταγωνιστικές προς τις δικές τους και να τους κόβουν έσοδα. Αν μάλιστα κατασκευαστούν τέτοιοι, τότε υποχρεωτικά θα πρέπει να μπαίνουν διόδια που να είναι ακριβότερα από τα δικά τους. Γι' αυτό στην περίπτωση των κατοίκων της Στυλίδας που ξεσηκώθηκαν δίνουν κάρτες ελεύθερης διέλευσης από τα διόδια, που τις πληρώνει στον παραχωρησιούχο το δημόσιο (δηλ. όλοι εμείς), αντί ν' ανοίξουν το παράπλευρο οδικό δίκτυο.

Κίνημα κατά των διοδίων

Αυτός ο ακραίος παραλογισμός του κέρδους, με συνενοχή των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, οδήγησε πολλούς κατοίκους, που τους υποχρεώνουν να πληρώνουν διόδια για τοπικές διαδρομές, να διαμαρτυρηθούν **δικαίως**, συγκροτώντας σταδιακά, χωρίς καμιά κομματική υποστήριξη, ένα κίνημα πολιτών κατά των διοδίων, που έχει πλέον πανελλαδική απήχηση και υποκρύπτει την οργή κατά του μνημονίου και της κυβέρνησής του. Ελπίζουμε να παραμείνει κίνημα πολιτών, παρά την όψιμη προσπάθεια του ΚΚΕ να το «καπελώσει», οπότε και θα το διαλύσει.

Θέσεις του ΑΣΚΕ

Το ΑΣΚΕ πιστεύει ότι οι εθνικοί δρόμοι είναι δημόσιο αγαθό, επειδή συμβάλλουν στην ανάπτυξη της χώρας και δεν πρέπει να αποτελούν αντικείμενο ιδιωτικού κέρδους, το οποίο επιβαρύνει το κοινωνικό σύνολο. **Το δημόσιο θα πρέπει να είναι ο φορέας κατασκευής συντήρησης και λειτουργίας των έργων**, που περιλαμβάνει και την είσπραξη διοδίων και όχι ιδιώτες, που επιβαρύνουν την κατασκευή και τη συντήρησή τους με τα κέρδη τους. Είναι απαράδεκτη η είσπραξη διοδίων κατά τη διάρκεια της κατασκευής των έργων. Οι νέοι εθνικοί δρόμοι θα πρέπει να εξασφαλίζουν ταχύτητα, ασφά-

λεια και άνεση στους χρήστες, για να αιτιολογείται η είσπραξη διοδίων, που εκτός της δαπάνης συντήρησης και λειτουργίας θα περιέχει και την απόσβεση της δαπάνης κατασκευής. Έτσι τα διόδια θα είναι πολύ φθηνότερα, αφού δε θα περιέχουν το κέρδος του ιδιώτη. Το δημόσιο οφείλει ταυτόχρονα να παρέχει παράπλευρο οδικό δίκτυο δωρεάν για τους χρήστες και για τοπικές και για υπερτοπικές δια-

δρομές. Σε κάθε περίπτωση η ανάπτυξη του εθνικού δικτύου θα πρέπει να γίνεται με γνώμονα την ανάπτυξη και τα προσδοκώμενα οφέλη και όχι αλόγιστα, όπως γίνεται σήμερα, με κριτήριο το κέρδος, όπως στην περίπτωση της πανάκριβης γέφυρας Ρίου-Αντιρρίου τη στιγμή που οι εθνικές οδοί Κορίνθου-Πάτρας και Αντιρρίου-Ιωαννίνων παραμένουν σε άθλια κατάσταση, με εκατόμβες θυμάτων.

ΣΧΟΛΙΑ

Οι Παλαιστίνιοι πρόσφυγες

Εκδιώχθηκαν άρον άρον από την Ελλάδα οι Παλαιστίνιοι πολιτικοί πρόσφυγες που ζητούν πολιτικό άσυλο από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ (αναφερόμαστε σε όσους πράγματι είναι κι όχι στους δεκαπλάσιους που το δηλώνουν, χωρίς να είναι ούτε Παλαιστίνιοι ούτε πολιτικοί πρόσφυγες). Μάλλον η απόφαση είναι απόρροια των θερμών εναγκαλισμών του Γιωργάκη με το Νετανιάχου, ο οποίος Νετανιάχου πριν λίγους μήνες αντιμετώπισε Έλληνες πολίτες που μετέφεραν ανθρωπιστική βοήθεια στη Γάζα ως εγκληματίες! Αλλά όταν τους Παλαιστίνιους τους καταδιώκει ο ίδιος ο «πρόεδρος τους», τι να περιμένει κανείς από το Γιωργάκη και τον Ισραηλινό;

Μια επάξια βράβευση

Βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών με το «αργυρό μετάλλιο ανδρείας για προσήλωση στο καθήκον, αυταπάρνηση και εθνοπρεπή στάση» η δασκάλα Χαρά Νικοπούλου, που υπηρέτησε την περίοδο 2004-08 στο Μέγα Δέρειο Έβρου, ένα χωριό με 1200 Πομάκους. Η βράβευσή της είναι η δεύτερη μετά την πρώτη στα πλαίσια του Διαγωνισμού «Αριστεία και Καινοτομία στην Εκπαίδευση 2010», κατά τη διάρκεια της οποίας η (τέως, ευτυχώς) Ειδική Γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας διαβόητη κ. Δραγώνα την απειλούσε στους διαδρόμους του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με μετάθεση. Θυμίζουμε ότι οι φίλοι της κ. Δραγώνα ξυλοφόρτωσαν άγρια τη δασκάλα, την οποία τελικά και μετέθεσαν, για να μην ενοχλεί τις δραστηριότητες του τουρκικού προξενείου!

Τραπεζίτες στη φυλακή!

«Συλλήψεις τραπεζικών στελεχών για τη χρεοκοπία της Ισλανδίας», έγραψαν οι εφημερίδες, δημοσιεύοντας και φωτογραφία που δείχνει εξοργισμένους πολίτες να διαδηλώνουν έξω από μεγάλη τράπεζα.

Ελπίζουμε πως δεν είναι μακριά η ώρα που θα τιμωρηθούν οι ένοχοι και στη χώρα μας.

Η εξέγερση στην Τυνησία

Την ώρα που γράφεται η «Ε» κλιμακώνεται η εξέγερση του λαού της Τυνησίας. Εκφράζουμε τη συμπαράστασή μας στους εξεγερμένους και ευχόμαστε το πρώτο βήμα, την εκδίωξη του προέδρου-δικτάτορα Μπεν Αλί, να ακολουθήσουν κι άλλα, ώστε να πάρει ο λαός την τύχη του στα χέρια του.

Η εξέγερση φαίνεται να εξαπλώνεται και σε άλλες μουσουλμανικές χώρες με συντηρητικά και υποτελή καθεστώτα (Ιορδανία, Αλγερία, Μαυριτανία, Υεμένη). Αν ακουμπήσει και την Αίγυπτο, θα πρόκειται για κάτι πολύ σημαντικό.

Σε άλλο φύλλο σκοπεύουμε να αναφερθούμε πιο αναλυτικά. Προς το παρόν υπενθυμίζουμε ότι ο δικτάτορας ήταν μέλος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς (!), πρόεδρος της οποίας είναι ο άλλος... μεγάλος σοσιαλιστής Γιώργος Παπανδρέου! Εκεί την καταντήσανε.

Ένας άλλος... σοσιαλιστής, ο Ντομινίκ Στρος Καν, είναι σήμερα γενικός διευθυντής του ΔΝΤ. Ο Στρος Καν επισκέφθηκε την Τύνιδα το 2008, σφιχταγκάλιασε τον ... σύντροφό του Μπεν Αλί και του είπε: «Η οικονομία της Τυνησίας πάει καλά... Η εκτίμηση του ΔΝΤ για την πολιτική της Τυνησίας είναι πολύ θετική... και αποτελεί ένα πολύ καλό παράδειγμα προς μίμηση... Δεν υπάρχουν φόβοι για το μέλλον της Τυνησίας... Στην Τυνησία όλα θα συνεχίσουν να λειτουργούν σωστά».

Το ίδιο προφητικός θα αποδειχθεί και για τη χώρα μας ο κύριος Στρος Καν.

Στο πυρ το εξώτερο η Ιστορία!

Στην προσπάθειά τους να δημιουργήσουν φοβισμένους υπηκόους, που δε θα γνωρίζουν ούτε από πού έρχονται ούτε πού πάνε, η κυρία Διαμαντοπούλου μετέτρεψε σε προαιρετικό το μάθημα της Ιστορίας για τη Β' και Γ' τάξη του Λυκείου. Στο Λύκειο θα διδάσκεται μόνο Αρχαία Ιστορία και όχι Βυζαντινή, η Τουρκοκρατία, η Ενετοκρατία, η Επανάσταση του 1821, η Αντίσταση κατά των Γερμανών και όλοι οι νεότεροι αγώνες που μας εμπνέουν και σήμερα, για να διώξουμε και τους σύγχρονους κατοχικούς.

ΧΡΗΣΙΜΗ ΚΑΙ Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ ΙΣΗΜΕΡΙΝΟΥ

Στο προηγούμενο φύλλο της «Ε» αναφερθήκαμε στον τρόπο με τον οποίο οι υποτελείς κυβερνήσεις της Αργεντινής την οδήγησαν από το 1991 έως το 2001 στο ΔΝΤ και τη χρεοκοπία, με αποτέλεσμα την εξέγερση του λαού, που έφερε στη εξουσία μια πατριωτική κυβέρνηση, η οποία αγνόησε τις υποδείξεις του ΔΝΤ και τις απαιτήσεις των δανειστών, «κούρεψε» το χρέος κατά 65%, αντιμετώπισε με επιτυχία την κρίση και εξασφάλισε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης μέχρι και σήμερα.

Μια άλλη χώρα της Ν. Αμερικής, ο Ισημερινός (Εκουαδόρ) είχε μια παρόμοια πορεία. Αφού **οι υποτελείς κυβερνήσεις καταχρέωσαν και εξαθλίωσαν τη χώρα**, ο λαός εξεγέρθηκε και έφερε στην εξουσία με μεγάλη πλειοψηφία τον πρόεδρο Ραφαέλ Κορέα, ο οποίος είχε δηλώσει ότι αμφισβητεί τη νομιμότητα του χρέους. Ο Ισημερινός είχε φτάσει να πληρώνει το 2007 μόνο για την εξυπηρέτηση του χρέους περισσότερα χρήματα από το άθροισμα των δαπανών για την υγεία, την πρόνοια, την κατοικία, την αστική ανάπτυξη και το περιβάλλον!

Αμέσως μετά την εκλογή του ο Κορέα συνέστησε Επιτροπή Οικονομικού Ελέγχου, την οποία αποτελούσαν εκπρόσωποι του υπουργείου Οικονομικών και άλλων φορέων της χώρας, διαπρεπείς ξένοι οικονομολόγοι και εκπρόσωποι διεθνών οργανώσεων κατά του χρέους. Ο έλεγχος απέδειξε ότι οι τράπεζες-δανειστές Citigroup και Morgan όχι μόνο δωροδοκούσαν αξιωματούχους, αλλά προχώρησαν το 2000 μονομερώς, χωρίς την έγκριση του Ισημερινού (όπως όφειλαν), σε αναδιάρθρωση του χρέους, χρεώνοντας τοκογλυφικά επιτόκια 10-12%. Παράνομος επίσης ήταν ο τρόπος έκδοσης των ομολόγων, αφού παραβίαζε τόσο τους κανονισμούς της Αμερικανικής Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς όσο και το Σύνταγμα του Ισημερινού. **Αυτές και άλλες παρανομίες έδωσαν στην κυβέρνηση του Κορέα τη νομική βάση να κηρύξει άνομο το δημόσιο χρέος στις 14/11/2008 και να προβεί στην παύση πληρωμών δημοσίου χρέους ύψους 3 δις. δολ., που αντιπροσώπευε το 70% του χρέους υπό τη μορφή ομολόγων. Αιτιολόγησε την απόφασή του λέγοντας πως το χρέος δεν ήταν νόμιμο, αλλά ήταν προϊόν διαφθοράς και δωροδοκιών. Κατά συνέπεια δεν ήταν υποχρεωμένη η κυβέρνησή του να σεβαστεί τις διεθνείς δεσμεύσεις.**

Τους επόμενους πέντε μήνες η κυβέρνηση σκοπίμως δεν προέβη σε καμιά δημόσια ανακοίνωση για το θέμα, σπάζοντας τα νεύρα των πιστωτών! Οι πιστωτές δεν ήξεραν τι θα συμβεί. Η αντίδρασή

τους ήταν ν' αρχίσουν να ξεπουλούν μανιωδώς στην δευτερογενή αγορά τα ομόλογα του Ισημερινού στο 20% της ονομαστικής τους αξίας! Τότε ακριβώς, τον Απρίλη του 2009, η κυβέρνηση του Ισημερινού απευθύνθηκε στους πιστωτές με την εξής πρόταση: «Προτιθέμεθα να αγοράσουμε όλα τα ομόλογα με έκπτωση 65%. Πληρώνουμε δηλαδή 35 σεντς το δολάριο. Συμφωνείτε ή όχι;» Οι κάτοχοι του 91% των ομολόγων δέχθηκαν αμέσως!

Βέβαια, οι «αγορές» έπαψαν να δανείζουν τον Ισημερινό, αλλά αυτός στράφηκε αμέσως προς την Κίνα, **πήρε όσο δάνειο χρειαζόταν με πολύ χαμηλό επιτόκιο και χωρίς όρους**, εθνικοποίησε τις πλουτοπαραγωγικές πηγές του και από τότε **αναπτύσσεται με ρυθμό γύρω στο 5%**, θέτοντας ως πρώτη προτεραιότητα την καταπολέμηση της φτώχειας (ένα ζήτημα στο οποίο σημείωσαν τεράστια πρόοδο μέσα σε λίγο χρόνο η Βενεζουέλα και η Βραζιλία).

Οι συμφωνίες που έκαναν οι δικοί μας κατοχικοί με τους αφέντες τους είναι επίσης παράνομες, αφού παραβιάζουν τόσο το ελληνικό Σύνταγμα όσο και τις αρχές που (υποτίθεται ότι) πρεσβεύει η Ε.Ε. Ο Βέλγος Ερίκ Τουσαίν, ιστορικός και πολιτικός επιστήμονας, ιδρυτής και πρόεδρος της Επιτροπής για την Κατάργηση του Χρέους του Τρίτου Κόσμου, μέλος της επιτροπής που συνέστησε ο Κορέα, εξηγεί για ποιους λόγους η Ελλάδα μπορεί να αντιμετωπίσει τους δανειστές πολύ πιο εύκολα από τον Ισημερινό. Αρκεί να υπάρχει πολιτική βούληση.

Να εξεγερθούμε, λοιπόν, να απομακρύνουμε το συντομότερο τους κατοχικούς από την εξουσία, να ελέγξουμε την οικονομία μας και να τραβήξουμε το δικό μας δρόμο ανάπτυξης. Οι δυνατότητές μας είναι τεράστιες!

Οι δημόσιες συγκοινωνίες

Οι δημόσιες αστικές συγκοινωνίες της Αττικής (κρατική περιουσία) δεν έχουν επιδοτηθεί από το 1998. Αντιθέτως, ΚΤΕΛ, πλοία κ.λπ. (καθαρά ιδιωτικές εταιρείες) επιδοτούνται κάθε χρόνο ανελλιπώς. Πρέπει να είναι παγκόσμια πρωτοτυπία να χρηματοδοτεί κάποιος το απέναντι σπίτι και όχι το δικό του! Αλλά πώς θα μπορούσαν διαφορετικά να βγουν ελλειμματικές, για να πουληθούν όσο όσο οι δημόσιες συγκοινωνίες στους ιδιώτες, σύμφωνα με τις επιταγές της Ε.Ε.; Προφανώς όταν ιδιωτικοποιηθούν, μετά θα χρηματοδοτηθούν.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τότε δε θα έχει καμιά αντίρρηση η τρόικα για τη χρηματοδότηση.